

Bevallom őszintén mostanáig nem hallgattam **Iggy Popot**. Először a programfüzetben olvastam róluk, azt a pár soros összefoglalót. Azt írja, hogy az 1972-ben alakult együttes a punk előfutára és Iggyt minden idők legenergikusabb frontemberének tartják, aki 50 éve kezdte pályafutását dobosként. Ebből nekem azért sok nem állt össze, meg valljuk be, nem egy fiatal akrobata csapatról van szó, így kíváncsi voltam mit tudnak produkálni a színpadon.

Szóval annyi volt a terven, hogy odabattyogok a *Nagyszínpadhoz* és meghallgatok két-három számot. Így kipipálhatom, hogy voltam Iggy and the Stooges koncerten is. Meg aztán az idei fesztivál egyik legnagyobb (ha nem a legnagyobb) húzóneve, illik megjelenni pár szám erejéig.

Viszont amit láttam, hallottam teljesen felborította a tervem. Hatalmas tömeg gyűlt össze a színpad előtt, ahol pontosan kezdett a banda. Meghallgattam a betervezett pár számot és nem bírtam eljönni. Ez azért nagy dolog, mert ott álltam álmosan, cipőbe dagadt lábakkal, úgy, hogy még egy korty sört sem ittam (pedig ez elengedhetetlen egy fesztivál koncertjén). És igen, kezdtem megérteni a programfüzet sorait, ami eddig amolyan „csak írjunk valamit” szövegnek tűnt. Hihetetlen élet volt a színpadon, akkora energia sugárzott a tömeg fele, hogy az leírhatatlan. Az átjövő feelinghez azért az is hozzájárult, hogy a hangosítás is hibátlan volt.

Egy kicsit térjünk csak vissza arra a kijelentésre, hogy „minden idők legenergikusabb frontembere”. Azt nem tudom, hogy van-e nála energikusabb, de eddig én nem láttam, pedig néhány koncerten már megfordultam. Korát meghazudtoló mozgékonyysággal és temperamentummal lakta be a színpadot a „csoffadt testű kis öreg”. Folyamatosan az volt az érzésem, hogy egy emberbőrbe bújtatott atombomba mozog a színpadon, amelyik bármikor felrobbanhat. Zenéjén és előadásmódján végig érződött a sok éves tapasztalat, a profizmus. A koncertre kilátogató fesztiválozók mégsem egy rutinból lenyomott, legyünk túl rajta aztán irány a következő állomásra koncertet kaptak. Iggynek és bandájának sikerült folyamatosan a rajongóknak zenélni és végig fokozni a hangulatot. Hogy ez mennyire sikerült, az sokszor a kivetítőn mutatott „daráló” hangulatán is jól lehetett mérni, ahol nemegyszer egy-egy rajongót úsztattak hosszan a tömegen.

széles körű elismerést kapott, és a kritikusok is dicsőítették. A dal a Billboard 200-as listán a 11. helyen debütált, és a 10. helyen zárta a hetet. A dal a 10. helyen zárta a hetet. A dal a 10. helyen zárta a hetet.